

Berend Smid: passie met banden

Zo'n 25 jaar geleden opende Berend Smid de deuren van een heus bandenmuseum. Dat museum bleef tot in het midden van de jaren negentig bestaan, maar ligt tegenwoordig opgeslagen en verpakt in dozen op zolder bij Berend thuis. En nu?

*Zo gefotografeerde
Wladimir van
der Burgh het
bandenmuseum
bij de opening
in 1988.*

Het is 1972. Ze kennen elkaar net. Elke week loopt Jolanda de rommelmarkten af voor haar collectie kleding uit de jaren twintig, inclusief Downton Abbey-achtige hoeden, tassen, paspoppen en schoenen. En vriend Berend... tja, die loopt er achteraan. Berend Smid: "Iedere week naar een rommelmarkt, nee, ik vond het niets. Totdat ik op een keer een reclame-asbakje kocht, waar een rubber bandje omheen zat, met een naam van een allang niet meer bestaande relatie van mijn vader." Berend en zijn broer Klaas groeien op tussen de banden, want vader Berend Smid senior heeft bandenservicebedrijven in Assen en omstreken. Zelf beginnen de broers in 1973, eveneens in Assen, met Holland Tyre. Berend: "Kort na dat eerste asbakje kocht ik er nog een en daarna volgden oude bandenspanningsmetertjes en gereedschappen en was mijn interesse gewekt. Ik voegde de aankopen bij de oude spullen van mijn vader's oude bedrijf en de collectie was begonnen."

Why don't you start a museum?

De vintage banden die Holland Tyre levert, worden onder andere ingekocht bij Lambrook Tyres van Tim Bucknall. Al snel is Tim een goede vriend en hij nodigt Berend en Jolanda uit om eens

naar de Autojumble van Beaulieu te komen; een paradijs voor verzamelaars van auto-onderdelen, reclame-objecten, gereedschappen en oude kleding. In Engeland beperken Berend en Jolanda zich niet tot de Autojumble. Berend:

Museum dood, collectie springlevend

"We struinden het hele land af en sleepten de kinderen in kinderwagens en buggy's van de ene naar de andere antiekwinkel. We komen nu al zo'n dertig jaar in Engeland." Uit het faillissement van collega Sjoerd van der Heide koopt Berend alle antieke spulletjes en van Geert Topper uit Groningen neemt hij een prachtige collectie stokoude banden over. Berend: "De verzameling was inmiddels behoorlijk groot en Tim opperde er iets mee te doen. Hij stelde een bandenmuseum voor. Ik vond het een goed idee. Banden waren toen ook al een low-interest product. Mijn redering was dat als je op een educatieve wijze de geschiedenis van de band toont, dat tot meer interesse in banden zal leiden."

Toeristen melden zich spontaan

Eind jaren zeventig neemt Holland Tyre de panden van de Wilco-conserven-fabriek in Assen over, waardoor het bedrijf ruim in het jasje zit. Berend biedt fotograaf Wladimir van der Burgh een gratis ruimte voor zijn fotostudio aan op voorwaarde dat hij helpt met het opzetten van een bandenmuseum; dat museum wordt ook in de kantoren ondergebracht. Er worden tekeningen op borden gemaakt, foto's uitvergroot, geëmailleerde reclameborden opgehangen, vitrines samengesteld, klassieke auto's neergezet en er is een expositieruimte voor de groeiende collectie unieke banden. Berend schrijft zelf een gidsje over het ontstaan van de band. In 1988 opent de 'Stichting Nederlands Bandenmuseum' haar deuren. Gummibereifung, het Nieuwsblad van het Noorden en autotijdschriften schrijven mooie artikelen. Als gevolg van alle publiciteit komen er zelfs toeristen naar Holland Tyre, die op vakantie in Drenthe zijn en het museum willen zien. Berend geeft ze een gidsje mee en gaat weer aan het werk. Eigenlijk is het museum alleen voor groepen geopend, zoals voor autoclubs en relaties uit de bandenwereld. Die krijgen avondvullende rondleidingen van oud-bandenmannen en kijken naar oude 16 millimeterfilms.

Het verzamelen gaat door

In het midden van de jaren negentig stapt Berend uit Holland Tyre en opent hij in Assen een praktijk als advocaat. Het was toen al duidelijk dat Holland Tyre zou moeten verhuizen en Berend wilde niet dat de collectie achterbleef. Feitelijk kwam daarmee een einde aan het bandenmuseum. De geëmailleerde

reclameborden, het advertentiemateriaal en de kleine gereedschappen werden ingepakt. Nu ligt een deel in een gehuurde opslagruimte, in de vitrines van het Kenniscentrum en op zolder bij hem thuis. Berend: "Het is nog steeds mijn wens om een nieuwe locatie voor het museum te vinden, zodat het museum bij kan dragen

het verzamelen gewoon door, want het museum mag dan dood zijn, de collectie is nog steeds springlevend. Berend en Jolanda struinen nog immer het internet en de rommelmarkten af. Berend: "Als je eenmaal solutie in je aderen hebt, dan kom je daar niet meer van af." Een recente aankoop is een oude blikken reparatiedisplaydoos van Michelin.

aan het bandenbewustzijn. Zolang ik werk zal het daar niet snel van komen. Het valt ook niet mee om een businessplan te schrijven voor een museum dat zichzelf bedruipen moet. Wellicht kan de collectie bij een bestaand museum worden getoond." Ondertussen gaat

Wie Berend kan helpen de doos te vullen met bandenpleisters, ventielen en klein gereedschap of ander bandencuriosa (over) heeft, zou een schenking aan het Stichting Nederlands Bandenmuseum kunnen overwegen. En dat museum moet er gewoon weer komen. ●

Op de zolder bij het huis van Berend Smid ligt een deel van de museumcollectie opgeborgen.